

عنوان مقاله:

بررسی اثربخشی روان درمانی معطوف به انتقال بر ناگویی هیجان و انعطاف پذیری کنشی افراد مبتلا به درد مزمن

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم اجتماعی، علوم تربیتی و فلسفه (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

پریسا پاک سرشت - کارشناسی ارشد، گروه روانشناسی، واحد علوم تحقیقات، آزاد اسلامی، تهران، ایران

اعظم اکبری - کارشناسی ارشد، گروه روانشناسی، واحد زنجان، آزاد اسلامی، زنجان، ایران

محمدحسن انصاری - کارشناسی ارشد، گروه روانشناسی، واحد علوم تحقیقات، آزاد اسلامی، تهران، ایران

فاطمه قلاوند - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه روانشناسی، واحد اندیشک، آزاد اسلامی، اندیشک، ایران

خلاصه مقاله:

هدف: پژوهش حاضر با هدف بررسی اثربخشی روان درمانی معطوف به انتقال بر ناگویی هیجان و انعطاف پذیری کنشی افراد مبتلا به درد مزمن انجام شد. روش: روش پژوهش نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون-پس آزمون و پیگیری با گروه کنترل بود. جامعه آماری این تحقیق همه افراد مراجعه کننده به کلینیک های توانبخشی شهر تهران ۱۴۰۱-۱۴۰۰ بودند از میان آن ها، ۳۰ نفر به روش نمونه گیری در دسترس انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش (۱۵ نفر) و کنترل (۱۵ نفر) گمارده شدند. گروه آزمایش روان درمانی معطوف به انتقال را به مدت ۱۲ جلسه ۹۰ دقیقه ای دریافت کرد. در حالی که، گروه کنترل هیچ مداخله ای دریافت نکرد. هر دو گروه با استفاده از ناگویی هیجان و انعطاف پذیری کنشی در پیش آزمون و پس آزمون و پیگیری مورد ارزیابی قرار گرفتند. جهت تجزیه و تحلیل داده ها از تحلیل واریانس با اندازه گیری مکرر استفاده شد. یافته ها: نتایج نشان داد که بین نمرات پس آزمون و پیش آزمون تفاوت معنی داری وجود داشت ($p < 0.05$) و درمان معطوف به انتقال توانست باعث کاهش معنی داری در ناگویی هیجان و انعطاف پذیری کنشی در گروه آزمایش گردد. نتیجه گیری: با توجه به نتایج بدست آمده، متخصصان روانشناسی و مشاور می توانند برای کاهش و درمان نشانه های روانشناختی درد مزمن ناگویی هیجان و انعطاف پذیری کنشی از روان درمانی معطوف به انتقال بهره ببرند.

کلمات کلیدی:

روان درمانی معطوف به انتقال، کرنبرگ، ناگویی هیجانی، انعطاف پذیری کنشی، درد مزمن.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1698930>

